

Paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at nogle af de Indvendinger, der ere anførte derimod, have en vis Betydning, om man end maatte nok kunde være kommen ud derover. Men da jo dog Tvangsarvingernes Stilling bliver væsentlig sikret, naar Lovforslaget bliver til Lov, ved Bestemmelsen om Sikkerhedsstillelsen, hvortil man ikke har noget tilsvarende, og da det viser sig, at Udvalget har været enigt paa dette Punkt, skal jeg ikke fastholde denne Bestemmelse i Lovforslaget, men tiltræde den stillede Ændring. — Hvad angaar de øvrige Ændringer, saa er det jo, som det er blevet sagt af den ærede Ordfører, saaledes, at selv om de have i flere Henseender stor Betydning og i Virkeligheden gøre ret væsentlige Forandringer paa sine Punkter i Forslaget, indeholde de dog realiter kun en nærmere Gennemførelse af de givne Forrifter, yderligere udførende Detailbestemmelser, Regler, som ere i naturlig Konsekvens af det, som fandtes i Lovforslaget, og endelig en Del Tillægsbestemmelser, som jeg for mit Vedkommende væsentlig anser for Forbedringer. Til de Ændringsforslag, som i Virkeligheden kun indeholde en Konsekvens af Lovforslagets Bestemmelser, høre Ændringsforslagene Nr. 1 og Nr. 9. Vil man give Kreditorerne Ret til, naar Flertallet er til Stede, at forlange, at Boet fratages Eksekutor, eller forlange, at der stilles Sikkerhed, ja, saa er det jo det naturlige, at man tager Hensyn, ikke blot til Tallet af de repræsenterede Kreditorer, men ogsaa til Fordringernes Størrelse. Jeg er meget veltilfreds med disse Ændringer, og naar det ikke kom frem i Lovforslaget, hidrører det egentlig mere fra den, som det nu viser sig, ubegrundede Frygt for, at man ikke skulde være tilbøjelig til ogsaa at tage Hensyn til Fordringernes Størrelse. — Ændringsforslag Nr. 3 er en ren Redaktionsændring, og Ændringsforslag Nr. 4 er en Konsekvens af Ændringsforslag Nr. 2. — Ændringsforslag Nr. 5 indeholder en Tillægsbestemmelse om yderligere Tvangsmidler, som kunne anvendes lige over for Eksekutor, naar han søger at slippe for at afgive Boet inden for den fastsatte Frist, en Bestemmelse, som jeg intet har at erindre imod, lige saa lidt som jeg har noget at erindre imod Bestemmelsen i Nr. 6, idet det i og for sig er en ganske naturlig Forandring, at man siger, at hvis han skal have et Beberlag for den Ulejlighed, som han har haft, skal det ikke være et Eksekutorsalær, men det skal være et af Skifteretten bestemt Beberlag. — Nr. 7 har jeg heller ikke noget at erindre imod. Det forekommer mig egentlig, at det er overflødigt, idet jeg betragter det

som en Selvfølge, men det kan naturligvis ikke gøre nogen Skade. — Ændringsforslag Nr. 8 er nærmest en Redaktionsændring. — Nr. 9 har jeg omtalt. — Naar Ændringsforslag Nr. 10 fremdrager den længstlevende Ægtefælle, erkender jeg, at denne naturligvis maa medtages, og naar det ikke fandtes i Lovforslaget, er det en Forglemmelse. — Ændringsforslag Nr. 11 kan jeg tiltræde i dets Helhed. Det indeholder nærmest Detailbestemmelser til nærmere at gennemføre den Tanke, som ligger i Lovforslaget, og der er ingen af disse Detailbestemmelser, mod hvilke jeg har noget at erindre. — Det samme gælder med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 12. — Nr. 13 er en Konsekvens af andre Ændringsforslag. — Ændringsforslag Nr. 14 anser jeg for en meget heldig Bestemmelse, som jeg lætter Pris paa. Det vil jo medføre nogen Beskæftning at have en saadan fast ansat Revisor for Boerne uden for Kjøbenhavn, men paa samme Maade, som man her i Kjøbenhavn har en enskelt Mand, der har dette Æverv, turde det ogsaa være heldigt at have det uden for Kjøbenhavn, thi denne Virksomhed ligger dog Amtmanden noget fjænt, og det beror maaste paa tilfældige Omstændigheder, om denne Revision bliver mere eller mindre godt udført ved Amtene. Man kan jo ikke gøre Regning paa, at vedkommende Embedsmand selv skal have den fornødne Tid til at varetage dette Æverv, han vil være nødt til at overlade det til en af sine Fuldmægtige, og det vil jo saa bero paa tilfældige Omstændigheder, hvorledes det bliver udført. Denne Bestemmelse betragter jeg altsaa som en Forbedring. — Ligeledes finder jeg, at Ændringsforslag Nr. 15 indeholder en naturlig Forrist for Behandlingen af Eksekutorer. Naar den ærede sidste Aler rettede Spørgsmaal om, hvilket Sted der skulde betragtes som det, hvor Boet behandles, skal jeg ikke komme ind derpaa, det er jo et Spørgsmaal om Fortolkningen af Loven, og det vilker i saa Henseende ikke nogen Rolle, hvad der staar i en Betæntning. I øvrigt vil jeg sige, at det forekommer mig, at det Sted, hvor Boet maa siges at være hjemmehørende, maa være det Sted, hvor den døde hørte hjemme uden Hensyn til, om den, der har Forretningen, tilfældig maatte have Bolig eller Kontor et andet Sted. Men det er jo den Slags Spørgsmaal, som, naar de komme praktisk frem, kunne finde deres Afgørelse, og der turde ikke være nogen Grund til at give Bestemmelsen i Loven en anden Ordlyd; den er i og for sig tydelig og klar nok, og hvorledes den i det enkelte konkrete Tilfælde skal anvendes, er det jo overflødigt at omtale.